

ÁROP – 2.2.21 Tudásalapú közszolgálati előmenetel

**A „Végvár 2014” egyetemi közös közszolgálati
gyakorlat kialakult helyzet alapadatai
(történelmi háttér, általános helyzet,
kiegészítő adatok)**

MAGYARY
PROGRAM

**A „Végvár 2014” egyetemi közös közszolgálati
gyakorlat kialakult helyzet alapadatai
(történelmi háttér, általános helyzet,
kiegészítő adatok)**

Budapest, 2014

NKE HTK

Kiadja:

© Nemzeti Köszolgálati Egyetem, 2014

Minden jog fenntartva. Bármilyen másoláshoz, sokszorosításhoz, illetve más adatfeldolgozó rendszerben való tároláshoz és rögzítéshez a kiadó előzetes írásbeli hozzájárulása szükséges.

Olvasószerkesztés, tördelés: NKTK

Tartalom

I. Történelmi háttér	4
II. Általános helyzet.....	8
III. Kiegészítő adatok	11

I. Történelmi háttér

Lilaország, Sárgaország és Kékország egymással határos területein az ókorban virágzó birodalom volt, melyet a népvándorlás törölt el. A tengerparti városok már az ókorban is fejlett kereskedővárosok voltak, melyekben rengeteg történelmi emlék és műemlék épület található.

„Nagyföld” 1601 nyarán, a budai várban, a „Nemzetségek” húsz éve tartó háborúját lezáró békekötés eredményeként jött létre, a két legerősebb nemzetség szövetségéeként. A két nemzetség – a kékföldiek és a lilaföldiek – közösen, az addig meghódított területen alakította ki az új birodalmat. A következő száz évet az ország rendjének megszilárdítására, a keresztény vallás, a központosított államigazgatás kiterjesztésére, a haderő átalakítására, a városok építésére fordította. 1700-ban, Buda és Pest városok egyesítésével „Budapest”-et nyilvánították a birodalom fővárosává, mely a központosított irányítás intézményrendszere, valamint a politikai, gazdasági élet szimbólumává vált. 1701 ősztől a határai mentén elhelyezkedő kisebb népeket területeikkel együtt csalárd szerződésekkel, fegyveres fenyegetéssel és egyéb módszerekkel országához csatolta. Ezek a területszerzési akciók az 1760-as évek közepéig tartottak, és a Nagyföldi Birodalom majd kétszeresére duzzadt. Mercadó kontinens nem figyelt fel a veszélyre, nem tekintette fenyegetésnek a terjeszkedést. További 60 év telt el Mercadó számára nyugalmasan. Nagyföld ez idő alatt a „Nagy Területszerző Háborúra” készült.

A küzdelem kezdetét 1820-ra lehet tenni, amikor a nagyföldi hadiflotta megtámadta Délkelet-Mercadó országainak tengeri kereskedelmi központjait és támaszpontjait. Támadás érte Ciprus és Kréta szigetét, a Balkán-félsziget, a Kék-tenger kikötőit. Ezzel egy időben hatalmas seregeik a szárazföldön is megindultak déli és nyugati irányba. Gyors siker helyett azonban csaknem negyedszázados küzdelem következett, mivel 1845-ig nem tudták bevenni a nagyobb tengeri kereskedelmi központokat és erős támaszpontokat. Végül a támadó szárazföldi csapatai elfoglalták a Balkán-félszigetet, a Kárpát-medencét, és eljutottak az Alpok lábaihoz.

A nagyföldi erők ezzel közel 100 évre ellenőrzésük alá vonták az Ural-hegységtől kiindulva Zöldországon át a Balkán nyugati részén Triesztig terjedő területet, ezzel ellenőrizve a fontos közkeleti kereskedelmet is. Az elfoglalt területekről elhurcolták az ott lakók nagy részét a birodalom távoli területeire, csak a keresztény vallást engedélyezték, hatalmas hadisarcot vetettek ki a leigázott népekre. Komplet régiókat ürítettek ki, és ezekre a területekre a birodalom más részeiből keresztény vallású és ideológiájú népcsoportokat telepítettek be, amivel jelentősen megváltoztatták az ott élő népesség etnikai, vallási összetételét.

1940. december 20-án a „Nagy Nemzetségi Kongresszuson” elfogadásra került a Barca elnök által betervezett a „Nagy Nemzet léte” című program, melynek legfontosabb része kifejti az ország területének növelését célzó elképzeléseket. A nemzetközi szervezetek, valamint a nyugati hatalmak által létrehozott katonai szervezet vezetői azonnal ellenérzéseiknek adtak hangot, és hivatalos küldöttségek látogatását jelentették be a nagyföldi kormányfőnek. A tárgyalások rendkívül feszült hangulatban zajlottak, a

nagyföldi kormány nyíltan közölte követeléseit a küldöttségek vezetőivel. A diplomáciai tárgyalásokkal egy időben megkezdődött a gazdaság haditermelésre történő átállítása, valamint a hadsereg háborús felkészítése. A tárgyalások továbbra is eredménytelenül zajlottak, a háború elkerülhetetlenné vált.

1941 tavaszán az amerikai kormány anyagi támogatásával megkötötték a Nagyföldellenes Szövetséget, az alapokmányokba a nemzetközi jog követelményeinek megfelelően foglalták bele, hogy a felek egymás tudta nélkül nem kötnek békét. A világméretű háború 1941 ősztől Nagyföld hadüzenet nélküli – déli és nyugati irányú – támadásával indult meg. A döntő fordulat 1949-ben következett be, amikor az Első Világháborúban a szövetség csapatai szétzúzták a nagyföldi Barca hadúr nyugati flottáját és csapatait. A világalom évei a végéhez közeledtek, a háborús vonalak egyre keletebbre kerültek, ahogy vonultak vissza a birodalom csapatai.

A „Nyugati Szövetség” országai és a Nagyföldi Birodalom között 1949 ősztől kezdett béketárgyalások és előkészítő tárgyalások többször megszakadtak. Már nem a háborút, hanem a békét akarták a nyílt és titkos szövetség kötelékeiben együtt harcolók megnyerni. Akár egymás ellenében is. Milyen lesz a Nagyföldi Birodalom nélküli Mercadó?

A 100 évig elnyomott országok vezetőit különböző szerződésekkel, megállapodásokkal biztosították, hogy a Nagyföld által megszállt területek visszafoglalása után országai államisége sértetlenül helyreáll. Mercadó hatalmai azonban hamar felismerték, hogy a mercadói erőegyensúly megvalósíthatatlan, amíg nem tisztázzák, mi lesz a visszafoglalt területekkel és a betelepített népekkel.

Nyilvánvaló volt, hogy a geopolitikailag fontos területek hovatarozása, a piacok és a kereskedelmi útvonalak, a nyersanyagforrások birtoklása hosszú távra megszabja a hatalmi viszonyokat.

Ám biztosan még nem lehetett tudni, valóban lezárul-e a hosszú háború. A Nagyföldi Nemzetségek vezetői közül még többen ragaszkodtak a balatoni csataterén mérenylet áldozatául esett Barca Birodalmi hadúr régi alapelvehez: „Minden, ahol a Mi seregünk lova patkója taposta a földet, ahol a Mi katonáink vére hullott a földre, az örökre a Mienk marad.”

A Nyugati Szövetség Egyesített Vezérkara ez alatt a következő év hadjáratainak tervein dolgozott.

A hosszú háború alatt a Nyugati Szövetség a Nagyföldi Birodalommal és szövetségeseivel szemben nagy erőt tudott összevonni. A nagyföldiek főerőikkel – a katonailag legjobban kiépített területen – a Kárpát-medencében harcoltak.

Ide irányultak a nemzetközi segélyek, itt összpontosultak a hadseregszervezés és ellátás forrásai. A Duna-táj az élelmezés, anyagellátás és a szállítás páratlan lehetőségeivel szolgált. Bécs a háború diplomáciai központja lett, és itt jutottak a haditudósítók a helyi hírek, tájékoztatások kimeríthetetlen tárházához.

1950 tavaszán váratlan fordulat következett be a hadszíntéren. A nagyföldi csapatok folyamatos visszavonulása, erőinek fokozatos gyengülése, vezetésének, harci szellemének megbomlása és nem utolsósorban a „Nagy Vezető” (Barca elnök) halála elhozta a Nyugati Szövetség sikerét, már csak két hónapra volt szükség a béke megkötéséhez.

A Nyugati Szövetség Haditanácsában érvényesült az az általános meggyőződés, hogy ha küszöbön a béke, ajánlatos még minél több területet gyorsan elfoglalni, nemcsak azért, mert véget ért a hadikonjunktura, hanem mert így előnyösebb béke köthető.

Ezzel szemben a legsúlyosabb harcok színterén, a Kárpát-medence közepén élő népek (kékországiak és lilaországiak) egyértelműen azt kívánták, hogy fejezzék be a hosszú nyúlt háborút. A birodalmi álmokkal együtt maga a birodalom is szétesett néhány hét alatt. Nagyföld teljesítőképességének határaihoz ért, nagy tömegek szegényedtek el. Az ország több mint egy évtizede hullámzó harcvonalak hadszíntere, felvonulási terület és a frontvonal hátsóháza volt. Ki kellett szolgálni a hadseregeket, előteremteni az adót és kialakítani a napi túlélési technikákat.

Nyugat-Mercadó néhány országát élénk kereskedelmi kapcsolatok fűzték a Nagyföldi Birodalomhoz, ezért a hatalmi egyensúly elvei ugyancsak az elhúzódozó háború mielőbbi befejezését kívánták. Ezek az országok a mercadói hatalmi rendszerben elfoglalt helyük révén mint közvetítők segítettek a megegyezést.

Eredetileg Bécsben tervezték a békekongresszust, ám a Nagyföldi Nemzetiségek vezetői kijelentették: „ellenséges hatalom területén az igazság harcosai nem tárgyalhatnak”. Végül mégis a semleges területen lévő Málta szigete mellett döntöttek.

A Nagyföldi Nemzetiségek vezetőit Barca birodalmi hadúr testvére és egyben helyettese, Karma, a Birodalom kancellárja vezette, a titkos diplomáciai kapcsolatok kulcsembere, Marcos főtolmács segítségével. A Nyugati Szövetség Haditanácsát Westing generális, a főparancsnok és négytagú törzskar képviselte. A tárgyalások kezdetén elutasították Nagyföld vezetői által követelt „uti possidenti” elvet: ki-ki tartsa meg az általa addig elfoglalt területet, továbbá hangsúlyozták a nemzetek önrendelkezési joga széles körű érvényesítésének szükségességét.

A szövetség tagjai ezen a két területen teljes egyetértésben, következetesen diktálták a béke feltételeit, azonban érdekeik sok területen elváltak egymástól, elvesztek a közös fellépésben rejlő lehetőségek. A nagyföldi fél elfogadta a szigorú feltételeket területének megosztásáról, hogy erről minden országgal külön tárgyal. Feltételeiket július 2. és 10. között cserélték ki. Westing generális 1950. július 10-én jelentette a Nyugati Szövetség Haditanácsának a békekötés tényét.

Megegyezés született a vallásszabadságról, a kölcsönös kereskedelemről, az elfoglalt és megtartott területen élő más népek és nemzetiségek szabad elköltözésének lehetőségéről, az ott maradóknak hátrányos megkülönböztetésének mellőzéséről, az újonnan született országok önálló államiságáról, a hadifoglyok folyamatos cseréjéről és még sok egyéb kérdéstről.

Eddig minden fegyverszünet és béke súlyos hiányossága volt, hogy a nagyföldiek nem fogadták el a keresztény világ határ fogalmát. A béke értelmében egy határbizottság jelölte ki és vitte térképre a megváltoztathatatlan határt.

Az új határok kijelölésénél törekedtek az ott élők vallási, etnikai hovatartozásának figyelembevételére. A Kárpát-medencében így egyrészt létrejöttek új államok új területtel, másrészt viszont voltak régi államok, amelyek visszakapták régi területeiket. Lilaország szinte teljes egészében régi területeit kapta vissza, a közigazgatás szempontjából rendkívül fontos várost, Budapestet is beleértve, így szomszédaival nincsenek te-

rületi vitái és követelései. Nagyföldből Kékország északi területeiből kiszakítva létrejött Sárgeország, melynek lakosságát jelentős részben azoknak a polgároknak a leszármazottai alkotják, akiket a nagyföldi uralom idején telepítettek be távoli tájakról.

A megállapodással a nagyföldi hatalmat megfosztották területeinek jelentős részétől, nyersanyagforrásaitól (elsősorban a tengeri olajkitermeléstől és tengeri kereskedelmi lehetőségeitől), így beszorult a Dunántúl északi részére, és szilárd határok mögött, Sárgeország területén alakított kormányával folytatta Barca kormányfő és hadúr politikai nézeteinek megvalósítását. Elutasított mindennemű közeledést a szomszédos, valamint a Nyugati Szövetség országai részéről.

A nemzetek önrendelkezési jogának érvényesítése következtében a szövetségesek támogatásával először Lilaország területén rendeztek demokratikus választásokat, ahol az ott élők dönthettek további sorsukról. A választások eredményeképpen megalakult a parlament, a törvényhozás legfőbb testülete, a választásokat megnyert párt megkapta a megbízást kormányfő jelölésére, aki a meghatározott időn belül megalakította Lilaország kormányát. Az ország vezetése megkezdte a piacgazdaságra történő áttérés feltételeinek megteremtését, s a meghatározott gazdasági és pénzügyi feltételek teljesítése után felvételi tárgyalásokat kezdtek a Nyugati Szövetség gazdasági és katonai szervezeteivel. Lilaország gazdasági, politikai fejlődése, a nemzetiségek jogainak érvényesítése területén elért eredményei következtében 1970-ben meghívást kapott a Nyugati Szövetség 1960-ban létrehozott katonai tömbjébe. A csatlakozásról szóló népszavazáson a csatlakozási szándékot nagy többséggel elutasították. Lilaország 2004-ben csatlakozási szándékát jelezte a NATO felé. Részt vett a Partnership for Peace (PFP) programban, majd 2010-ben felvételre került a NATO tagállamok közé.

Kékország új vezetői a határok kijelölésével kapcsolatban elégedetlenségüknek adtak hangot a Mercadói Biztonsági Együttműködési Szervezeténél, mivel a Sárgeország területén élő kékföldi kisebbségek által lakott területeket nem csatolták az országhoz. A tárgyalások során a tanács tagjai nagy többséggel utasították el a kérelmet. A kékországi vezetés tudomásul vette a döntést, de a továbbiakban teljes mértékben elutasított mindennemű közeledési szándékot a Nyugati Szövetség részéről.

II. Általános helyzet

Események *(Út a jelenlegi helyzethez)*

A „nagyföldi hagyaték”, vagyis a térségben található nemzetiségi összetétel, illetve a Máltai Békeszerződés által teremtett – nemzetiségi és gazdasági – helyzet a Kékország területén 2010-ben talált kőolaj- és földgáz-lelőhelyek kapcsán újra előtérbe került Sárgeország és Kékország között.

A Sárgeországban 2011-ben lezajlott választások során nacionalista irányvonulat követő kormány került hatalomra. A kormány 2/3-os többséggel rendelkezik. A kormány a választások során többször hangsúlyozta, hogy a nemzetközi fórumokon határozottabban lép fel a vitás nemzetiségi és területi kérdések rendezése ügyében.

Ezzel párhuzamosan felerősödött a hármasszaktasz körzetében a Sárge- és Kékország közötti nacionalista csoportok tevékenysége. A politikai háttérben elkezdődött az irreguláris csoportok mozgolódása is.

2012-ben Sárgeország politikai ígérétehez híven többször fordult a területi rendezés problémájával a nemzetközi szervezetekhez. Követelte a Máltai Békeszerződés felülvizsgálatát, ami ellen Kékország és Lilaország is tiltakozott, hivatkozva a béketárgyalásokon folytatott egyezsége, illetve a térség gazdasági és politikai stabilizációjának megőrzésére.

Mivel sem az ENSZ, sem a MBESZ (Mercadói Biztonsági Együttműködési Szervezeténél) nem foglalkozott érdemben a beadványokkal, 2013-ra felerősödtek a folyamatok. A Sárgeország és Kékország közötti kapcsolat erősen megromlott. A kormányok egymást vádolták a területükön élő kisebbségekkel való bánásmód miatt. Ezzel egy időben egyre több atrocitásra került sor a közös kékországi–sárgeországi határszakaszon.

2013. 10. 30-án Sárgeország hivatalosan is területi követelést jelentett be Kékország felé, egyúttal követelte Lilaországtól is a nemzetiségi önrendelkezési jogának megadását.

Lilaország 2013 decemberében javaslattal élt a három szomszédos ország felé a probléma tárgyalásos úton történő rendezésére, de ezt a lehetőséget Sárgeország és Kékország is elutasította. Kékország kijelentette, hogy minden rendelkezésére álló erővel meg fogja akadályozni a határ menti atrocitások kialakulását és az áttevődő terrorizmust.

2014 februárjának végére Sárgeországban és Kékországban is megerősödött a nacionalista csoportok aktivitása, mindkét ország területén több erőszakos cselekmény is érte az ott élő nemzetiségieket, amelynek következtében az országokhoz tartozó saját nemzetiségű emberek lépték át az államhatárt. Emiatt tovább nőtt a két ország szembenállása. A kormányok egymást vádolták azzal, hogy ők szítják ezeket az ellentéteket, és támogatják a terroristacsoportok tevékenységét.

Lilaország erőfeszítésének köszönhetően – a nemzetközi szervezetek felismerve a helyzetben lévő várható veszélyt – 2014. 03. 20-án összeült az ENSZ BT, és felszólította Sárgeországot és Kékországot a konfliktus békés rendezésére. Figyelmeztette a

szembenálló feleket, hogy ha nem tesznek eleget a határozatban foglaltaknak, erővel fogja kényszeríteni őket a helyzet normalizálására.

Sárgeország a konfliktuskörzet elszigetelésére hivatkozva megkezdte haderejének részleges mozgósítását és feltöltését, valamint gyakorlatok megtartása céljából erőket csoportosított át a Kékország közelében lévő gyakorlóterekre. A mozgósítás várható behelyezése és a kijelölt köteleknek a teljes harcckésztség elérése 2014. 04. 01-én várható.

Erre reagálva 2014. 03. 22-én Kékország kormánya bejelentette, hogy nem tűri el határa közelében idegen katonai erő jelenlétét, a határ lezárására céljából szintén mozgósítja katonai erejét, és mindaddig készenlétben tartja, amíg Sárgeország nem hajlandó haderejével visszatérni a teljes békeállapotra.

Sárgeország 2014. 03. 28-án bejelentette, nem tűri el, hogy a sárgeföldi nemzeti-ségi által lakott területen haderő jelenjen meg, és ha Kékország nem hagyja abba a haderejének feltöltését, valamint nem teljesíti területi követeléseit, akkor katonai erővel szerez annak érvényt. Ennek megfelelően 2014. 04. 01-én áttért haderejének teljes mozgósítására.

Lilaországban ennek hatására 2014. 01. 01-én összeült a Honvédelmi Bizottság. Értékelte a kialakult helyzetet, majd javaslatot tett az Országgyűlés összehívására az országot érintő várható veszély kezelése céljából.

Kihívások

Kékország számára a legnagyobb biztonsági kihívást a két szomszédos ország – Sárgeország és Kékország – között meglévő ellentétek jelentik, amelyeket sem a Máltai Békeszerződés, sem a Merkádói Biztonsági Együttműködés Szervezete (MBESZ) határozatai nem oldották meg. A térség biztonságával szemben komoly kihívást jelent, hogy a Kék-tenger északi partvidékén, az országok által vitatott hovatarozású területen jelentős mennyiségű kőolaj- és földgáz-készletet fedeztek fel, valamint hogy Sárgeország évek óta keresi a tengeri kijáráthoz jutás lehetőségét.

Rendvédelmi helyzet

2014. április 10-én az Országos Rendőr-főkapitányság rendészeti főigazgatója az államhatár rendjével összefüggő konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezelése érdekében elvégzendő idegenrendészeti, hatósági feladatok végrehajtására intézkedési tervet adott ki.

Ennek értelmében az alacsony intenzitású migráció esetén az I. fázisban az idegenrendészeti és menekültügyi hatóságok az általános napi szolgálat- és munkaszervezéssel kezelik a hatáskörükben jelentkező ügyeket. A helyzeti adatok alapján a migráció intenzitásának növekedésével számolva az általános idegenrendészeti feladatok végrehajtásán túl ebben a szakaszban az érintett együttműködők területi szerveinek bevonásával, a megyei védelmi bizottságokkal egyeztetve aktivizálni kell a tervekben kijelölt ideiglenes menekültgyűjtő-helyeket és első befogadó intézményeket. A lakosság hiteles és komplex tájékoztatása érdekében egyeztetni kell az ideiglenes menekült gyűjtő helyeknek és

első befogadó helyeknek épületet adó települések önkormányzataival. Egyeztetni kell a menekültügyi hatósággal a menekülőkkel kapcsolatos eljárási rendről. Fel kell készülni a menekülők meghallgatására és elsődleges ellátásukat követően a területileg illetékes BÁH szerv által kijelölt első menekülteket befogadó helyekre történő szállításukra.

Tömegessé váló migrációs hullám, valamint a menedékkérelmezők számának hirtelen emelkedése esetén a II. fázisban a migrációs útvonalak mentén ideiglenes menekült gyűjtő helyeket kell kialakítani a BÁH és az érintett együttműködők bevonásával. Az eljáró hatóságoknak itt kell végrehajtaniuk a menekülők elsődleges szűrését, a ruházat és csomagok fokozott átvizsgálását, a közbiztonságra veszélyt jelentő tárgyak kiszűrését, a személyes adatok alapján történő regisztrációt, az előzetes közegészségügyi és járványügyi ellenőrzést, a nemzetbiztonság, továbbá a közrend, közbiztonság szempontjából veszélyt jelentő személyek elkülönítését, valamint az ellenőrzött személyek szervezett továbbállítását a BÁH által működtetett első befogadóhelyekre. Az elsődleges szűrés alkalmával kell végrehajtani az elsődleges eljárási cselekményeket, az ujjnyomatvételt, az arcképmás rögzítést, illetve valamennyi személy részletes meghallgatását.

A meghallgatás alapján a tényleges menekülési okok miatt érkezőktől külön kell választani a bűncselekmények elkövetőit, a gazdasági migránsokat. A nem tényleges menekülési okból érkezőkkel szemben menekültkérelmük elutasítását és az esetleges büntetőeljárás jogerős lezárását követően meg kell teremteni a kitoloncolás és annak végrehajtásának feltételeit.

Meg kell szervezni a menekülőknél az első befogadóhelyekről a BÁH által kijelölt és fenntartott befogadó intézményekbe történő szállítását vagy – ha anyagi helyzetük, illetve rokonai kapcsolataik lehetővé teszik – fizetős szálláshelyeken, illetve rokonoknál történő elszállásolásuk lehetőségének biztosítását.

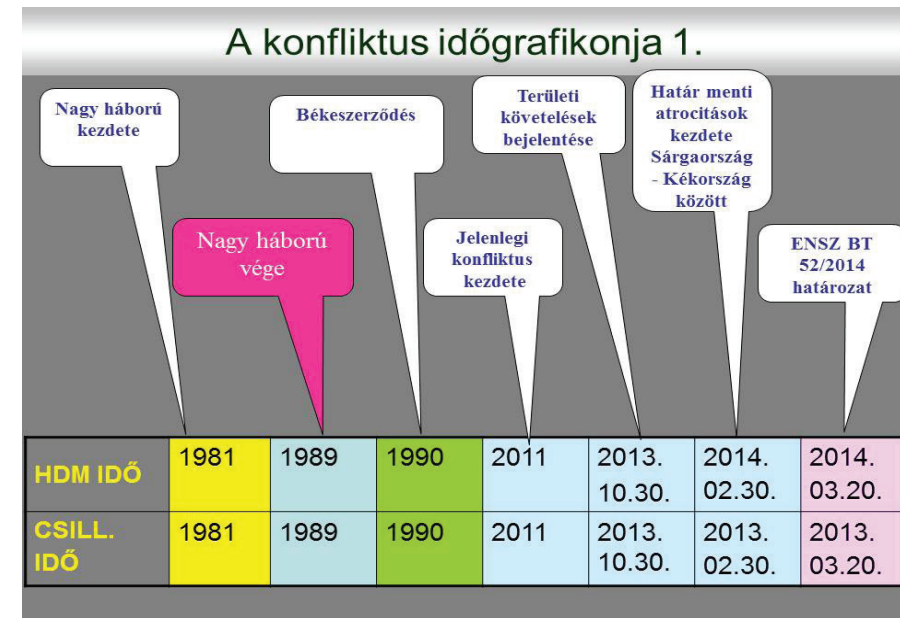
Végre kell hajtani az ideiglenes menekültgyűjtő-helyek, illetve befogadó intézmények őrési feladatait, valamint az egyéb helyeken történő elszállásolás esetén a személyek kijelölt helyen való tartózkodásának rendszeres ellenőrzését.

A III. fázisban a második fázis hatósági feladatait kell továbbra is végrehajtani. Célszerű a közbiztonsági csoportba idegenrendészeti tisztet is vezényelni a hatósági feladatok felügyelete érdekében.

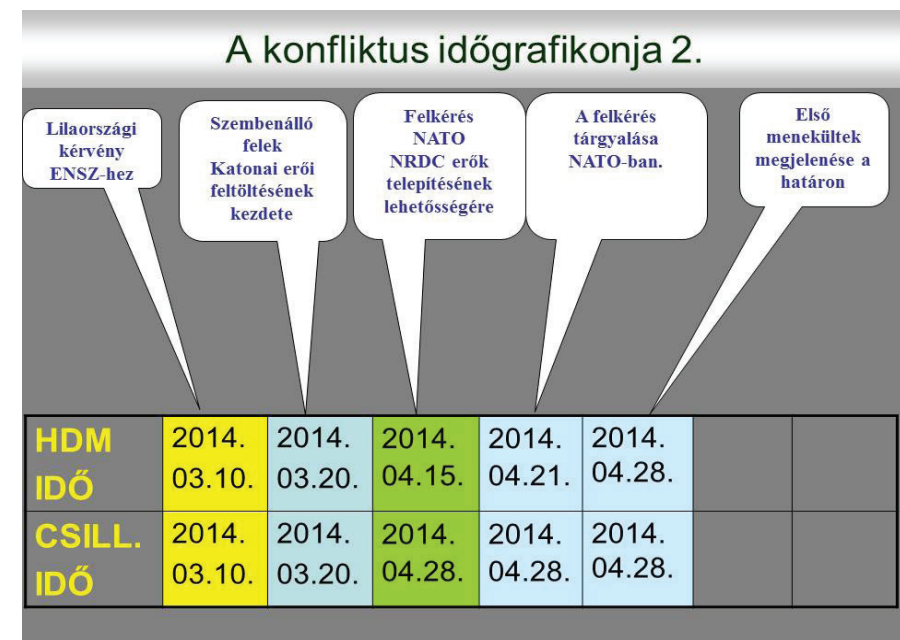
2014. április 12-én az Országos Rendőrfőkapitány az ország egész területét vagy több megyét (fővárost) érintő rendőri feladatok, összetett rendőri műveletek tervezése, koordinálása, valamint a vezetői döntések szakszerű előkészítése érdekében elrendelte az Országos és a megyei (fővárosi) Törzs felállítását, jelentő rendszerének működtetését. Elrendelte a védelemigazgatási és az együttműködő szervek operatív bizottságaiba delegált összekötő tisztek útba indítását, tevékenységük megkezdését.

2012. április 12-én az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal főigazgatója, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke, a Büntetés-végrehajtás országos parancsnoka szintén elrendelte az operatív csoportok aktivizálását és folyamatos szolgálatellátását.

III. Kiegészítő adatok

1. ábra:

2. ábra:

A politikai végállapot

A térségben lévő országokkal a kölcsönös biztonság helyreállítása. A régió politikai, gazdasági stabilizációjának biztosítása. A saját és szomszéd országok szuverenitásának biztosítása, illetve a térségben a nemzetiségi kérdés rendezése.

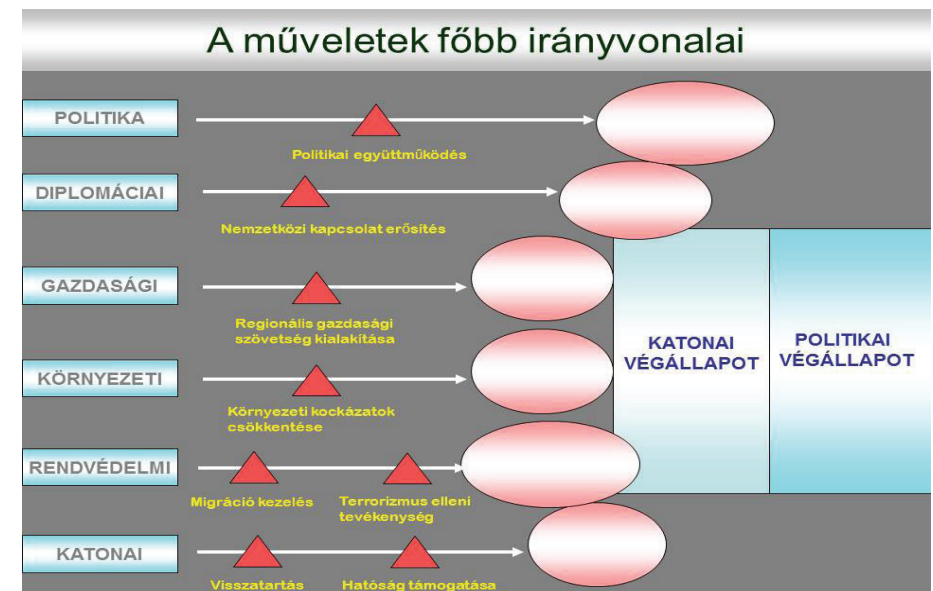
A terrorizmus és a kábítószer kereskedelem elleni közös fellépés feltételeinek megteremtése.

3. ábra:

Katonai végállapot

A térségben a területi integritások biztosítása, stabil biztonsági állapot elérése a terrorista csoportok és a katasztrófák következményeinek felszámolása, a törvényes rend fenntartása.

4. ábra:

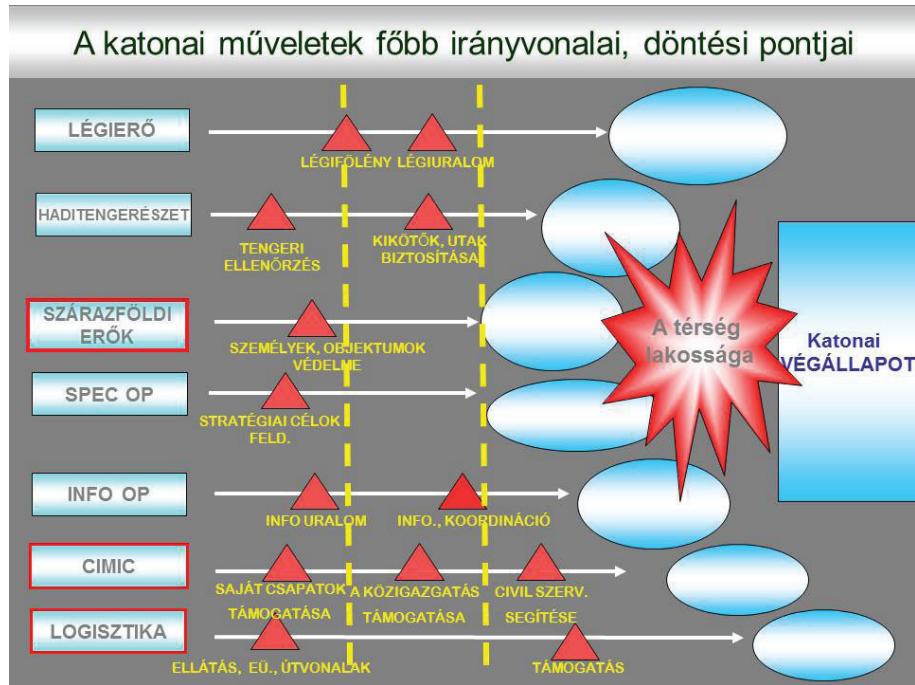

5. ábra:

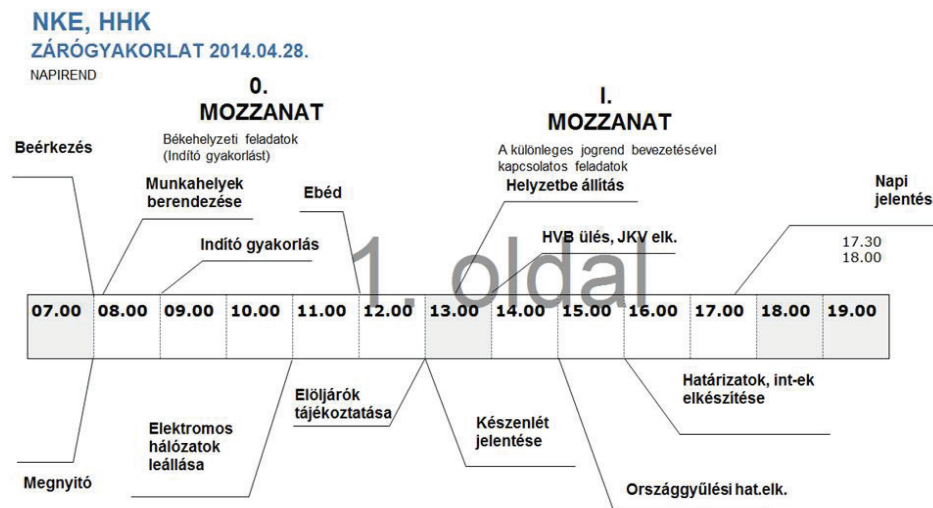
A stratégiai célkitűzések

Politikai	A politikai stabilitás elérése a térségben.
Diplomáciai	A diplomáciai kapcsolatok rendezése a régióban.
Bizalomerősítés	Átlátható politikai és katonai bizalomerősítés a konfliktusban résztvevők között.
Humanitárius	Az alapvető ellátás biztosítása és a menekültek helyzetének rendezése.
Biztonsági	A személyes biztonság, rend és emberi jogok fenntartása, biztosítása.
Infrastrukturális	A katasztrófák következményeinek felszámolása.
Gazdasági	A gazdaság működőképességének fenntartása.

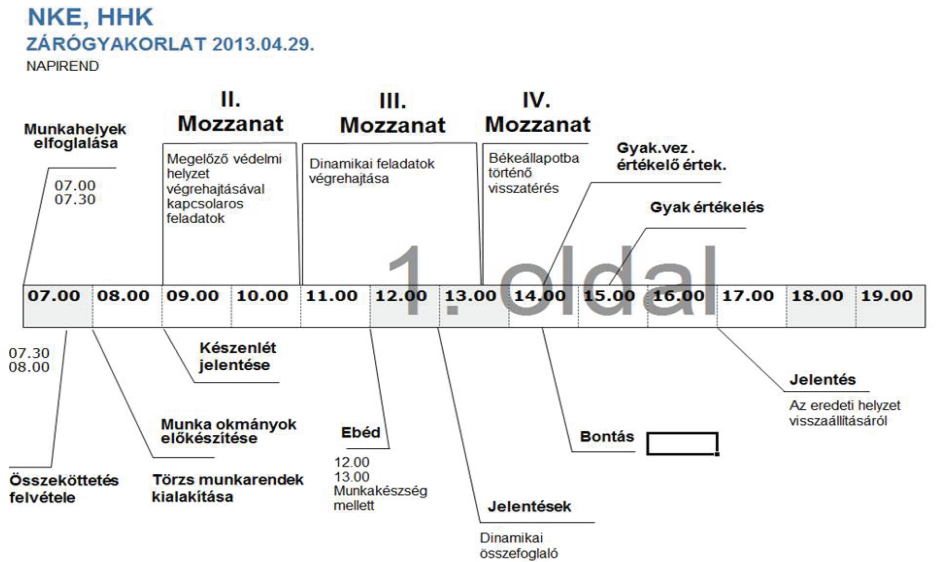
6. ábra:

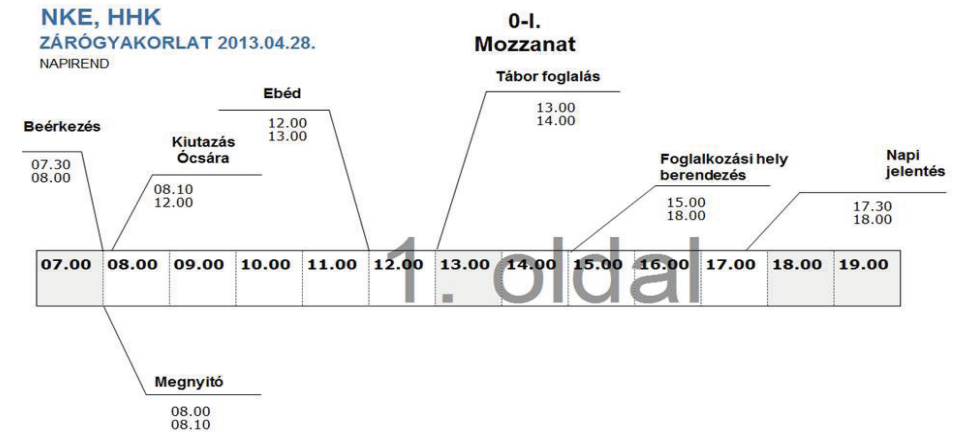
7. ábra:

8. ábra:

9. ábra:

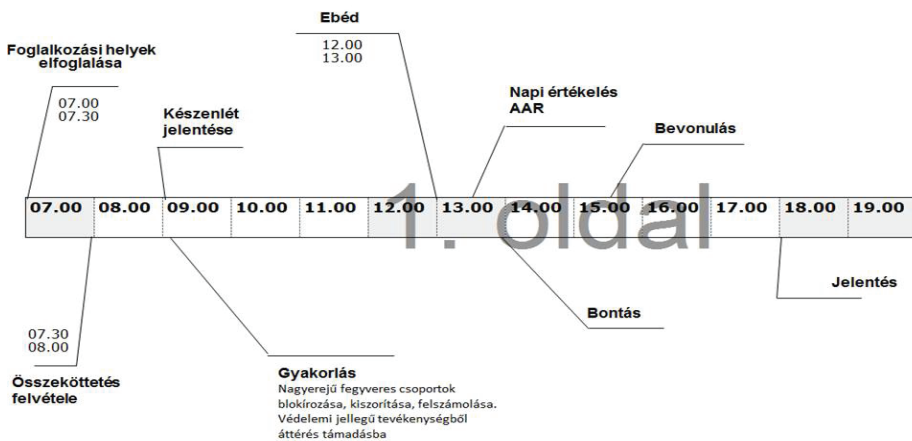
10. ábra:

NKE, HHK

ZÁRÓGYAKORLAT 2013.04.29.

NAPIREND

**II-IV.
Mozzanat**

11. ábra:

A projekt az Európai Unió támogatásával,
az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.